

udnævnt, og saa vil han i Virkeligheden ikke have noget Middel til at komme af med denne Mand, idet jo ikke en Gang Ministeriet vil kunne tvinge Fisteriinspektøren til at udnævne en anden Mand. Jeg skal henstille, om ikke Udvalget vil tage dette Vædringsforslag tilbage, saaledes at Forholdet bliver saaledes som hidtil. Endelig skal jeg blot sige nogle Ord i Anledning af det Andragende, som er kommet fra Fisteriforeningen for Listed og Omegn, og som gælder Spørgsmaalet om fra Statens Side at bidrage til, at der føres smaa Rødspætter ind i Vimsfjorden paa de Steder, hvor Rødspætterne kunne trives og blive til store madnyttige Fisk. Det er ikke noget nyt Spørgsmaal, vi have jo arbejdet paa det i flere Aar, og Staten har givet et Tilskud af et Par Tusinde Kr. om Aaret for at faa disse Rødspætter sat ud, og det er ganske sikkert en hensigtsmæssig Foranstaltning. Jeg tror imidlertid at turde sige, at vi ere komne saa vidt med Forsøgene der, at der ikke er Grund til at gaa videre ad Forsøgenes Vej. Det er vist aldeles klart for alle deroppe, at der kan gaas videre paa denne Vej med virkelige Foranstaltninger og ikke længere kun med Forsøg. Jeg tror derfor, at naar vi ere komne dertil, bør vi forlange, at de stedlige Fisteriforeninger selv tage Sagen i deres Haand. De ville vide, at det er en meget kostbar Historie, naar Staten skal staae smaa Rødspætter ude fra Vesterhavet ind i Fjorden, hvorimod Fisteriforeningen deroppe vil have i sin Magt at faa disse Rødspætter paa en langt billigere Maade, saa langt flere Rødspætter for de Benge, Staten hidtil har givet dertil. Jeg tror derfor, at det er rigtig at lade denne Sag gaa over til Fisteriforeningen og da at støtte Fisteriforeningens Bestræbelser dels ved direkte Bidrag af Statskassen og dels ved at lade vore Fartøjer deroppe, som Transportpramme, biologisk Stations Redskaber, o. s. v. komme den til Nytte ved Udførelsen af denne Foranstaltning. Ganske i Almindelighed skal jeg sige, at det er en Foranstaltning, som Ministeriet omfatter med den allerstørste Interesse, saa at det ikke havde været nødvendigt saa stærkt at udtale Ønsket om, at Regeringen maatte komme til Erkendelse af, at denne Sag var af Vigtighed.

Svend Høgsbro: Ja, jeg skylder jo at udtale min Tak til det højtærede Udvalg for det Omfang, hvori det har imødekomet mine tidligere fremsatte Ønsker med Hensyn til det foreliggende Forslag. Ønsket om Røge- og Præsto Bugters Optagelse blandt Bedtægtsvandene er jo stet fuld Gjældst ved

Udvalgets Forslag under Nr. 34. Derimod har Udvalget angaaende Aalerusers Beskyttelse kun ment at kunne gaa til mit subsidære Forslag om de 50 Favne; jeg vilde naturligvis have ønsket, at de kunde være gaaet til det principale, men jeg maa jo nøjes med det, som det foreligger, og mener ogsaa at kunne gøre det. Det ærede Medlem for Listed Amts 2den Valgteeds (Trolle) udtalte, at fisterithudige Folk fandt denne Beskyttelse fuldt tilstrækkelig for Aalerusers Bedkommende, og jeg vil da trøste mig med det Haab, at Fisterne i Stevns ogsaa ville gøre den Erfaring. Med Hensyn endelig til Aalebaad er der jo ogsaa stet en Udømmelse til mit Ønske om at udstrække Forbudet videre, end Udvalget ved 2den Behandling havde foreslaaet, ved Udvalgets Forslag under Nr. 47, som, navnlig naar de Bugter, jeg nævnde før, komme med under Bedtægtsvandene, vil kunne faa sin Betydning ogsaa for Stevns, idet jo ifølge dette Forslag Fisterne omkring disse Bænde kunne gennem Bedtægter udstrække Forbudet over et Tidrum fra 1ste September til 31te Maj. — Derimod finder jeg ganske vist ikke fra Udvalgets Side noget Forslag til nærmere Bestemmelse af Drefunds Sydgrænse. Det glæder mig naturligvis, at herved den højtærede Minister eller Udvalget har optaget Bestemmelsen om, at den skulde regnes fra Stevns Fyrtaarn; men paa den anden Side findes der jo heller ikke nogen Bestemmelse i den af mig antydede Retning. Imidlertid tør jeg gaa ud fra, at den højtærede Minister vil ad administrativ Vej ordne dette Forhold paa en med Fisternes Ønske dervede saa fuldt som muligt stemmende Maade, og navnlig saaledes, at man ikke vilde lægge dette Udgangspunkt for Sydgrænsen længer mod Syd end ved Røge Søsnakke, der jo for saa vidt maa siges at være et naturligt Punkt, som det tillige er det Punkt, hvorfra Røge Bugts Østgrænse regnes. Idet jeg gaar ud fra den Forudsætning, skal jeg altsaa ogsaa for saa vidt berolige mig. Der var ganske vist et Par Bemærkninger, jeg gerne vilde henstille til den højtærede Ministers velvillige Overvejelse i Forbindelse med dette Spørgsmaal; men da der ikke foreligger noget Vædringsforslag ved dette Lovforslag i den Retning, skal jeg opsætte disse Bemærkninger til den følgende Sag paa Dagsordenen, hvortil der foreligger et saadant Vædringsforslag.

Dusen: Jeg havde ikke tænkt at tage Ordet ved denne Sags 3dje Behandling, og det er ret naturligt, da hele Udvalget er enigt om samtlige foreliggende Vædrings-